



## POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

**Typ posudku:** posudek vedoucího práce

**Autor práce:** Bc. Jáchym Růžička

**Název práce:** Plánování sociálních služeb optikou sociální konstrukce cílových populací

**Autor posudku:** Mgr. Martin Nekola, Ph.D.

Předložená diplomová práce analyzuje proces tvorby krajských střednědobých plánů rozvoje sociálních služeb v oblasti služeb pro uživatele drog v ČR. Konkrétně se jedná o komparativní studii dvou případů (krajů), ve které si autor klade za cíl vysvětlit praxi strategického plánování a zároveň ověřit teoretické předpoklady teorie/rámce sociálních konstrukcí cílové populace.

### Hodnocení dílčích aspektů práce

#### *Formální stránka*

Po formální stránce se jedná o nadstandardní práci, která obsahuje pouze malé množství překlepů, chyb apod. Autor v textu cituje jednotně<sup>1</sup> a vždy je patrné, zda jde o vlastní myšlenky, nebo zda vychází z jiných zdrojů. Použitý jazyk a terminologie odpovídají diplomové práci, autor se vyjadřuje odborně a většinou srozumitelně a jednoznačně. Struktura práce je přehledná a logická, i když členění na podkapitoly jde možná až příliš hluboko. Pozitivně hodnotím práci s literaturou (dostatečný počet zahraničních a aktuálních zdrojů) a provedené shrnutí na závěr každé analytické podkapitoly.

#### *Metodologie*

Metodologie práce je vhodně zvolená a adekvátní pro účely diplomové práce. Autor provedl vlastní kvalitativní výzkum, do kterého zahrnul dostatečně velký počet dokumentů a uspokojivý počet respondentů z každého kraje. Proces kódování je popsán a výsledky analýzy jsou jasně strukturované a doložené citacemi. Z hlediska výzkumného designu oceňuji velmi pečlivý a přesvědčivý výběr případů (krajů) a provedenou triangulaci výzkumu.

#### *Věcná stránka*

Práce je z hlediska věcného obsahu informačně bohatá a autor o problematice referuje poučeně a promyšleně. Prokázal schopnost orientace v poměrně složité a odborně náročné problematice a celkový přístup k práci považuji za velmi zdařilý. Přesto se především teoretické části nevyhnu matoucím formulacím a výrokům, se kterými nemohu plně souhlasit. Např. na str. 21 tvrdí, že „distribuce benefitů pozitivně konstruovaným skupinám (a překážek negativně konstruovaným) je podle Schneider a Ingram [1993: 335] v souladu s veřejným zájmem.“ To jednak neodpovídá argumentaci autorek (a jejich výkladu veřejného zájmu) a ani se mi tuto formulaci

<sup>1</sup> Z mne neznámého důvodu používá autor pro citace v textu jak kulaté, tak hranaté závorky. Neznám detailně českou normu ČSN ISO 690, ale myslím si, že se jedná spíše o špatnou implementaci v rámci správy citací. Nicméně smysl citací zůstává zachován.



nepodařilo ve zdrojovém textu nalézt. Podobně tomu je s tvrzením opět připsaným Schneider a Ingram, že „Veřejné politiky vytvořené podle schématu budou politicky průchodnější a také efektivnější v řešení společensky závažných problémů [tamtéž].“ (str. 22). Podle autorek teorie/rámce tomu může být právě naopak a politiky určované soc. konstrukcí a mocí jsou politicky průchodnější, ale často také neefektivní při řešení problému!

Analýza dokumentů a rozhovorů je provedena pečlivě pro oba kraje. Ani zde se ale autor nevyhnul z mého pohledu přílišné zkratce a vytržení z kontextu v případě interpretace empirických dat optikou teorie/rámce. Např. na str. 67 uvádí, že obecná a vágní charakteristika cílové skupiny je typická pro veřejné politiky distribuující benefity pozitivně konstruovaným populacím a na základě toho dovozuje, že plány v kraji Vysočina konstruují uživatele drog pozitivně. Osobně bych byl v tomto hodnocení opatrnější. Je zřejmé, že nejsou konstruováni jako jednoznačně deviantní skupina, ale z kontextu je patrné, že konstrukce je rozpolcená a na rozhraní. Uživatelé drog (a zvláště ti problémoví) jsou zmiňováni v kontextu rizikových skupin a těžko lze mluvit o pozitivní konstrukci pouze na základě homogenity a vágnosti vymezení.

Asi nejslabší stránkou práce je poněkud stručná diskuse výsledků v kapitole Závěr (kapitola nazvaná Diskuse není diskusí výsledků, ale pouze limitů práce – což je cenné, ale nenahrazuje to diskusi výsledků). Mám také výhradu k tvrzení, že „Díky proměně postoje veřejnosti je tak v JčK možné vymezit CS v plánu detailně a široce.“ (str. 88). Vzhledem k tomu, že z práce není patrné, jestli/zda se měnilo vymezení CS v čase, jedná se spíše o hypotézu.

### Celkové hodnocení

Práci hodnotím jako povedenou a přínosnou. Autor prokázal schopnost provést vlastní systematický výzkum veřejněpolitického procesu a napsat srozumitelnou a informovanou závěrečnou práci.

S ohledem na výše uvedené doporučuji práci přijmout k obhajobě s hodnocením „**výborně**“.

Otázky pro obhajobu: Jakým způsobem by šlo ověřit výše uvedenou hypotézu o proměně konstrukce CS v plánu Jihočeského kraje? Můžete uvést příklad politiky, která odpovídá distribuci benefitů/zátěží podle teorie/rámce Ingram a Schneider a přesto je jednoznačně neefektivní při řešení problému (tj. nenaplnuje stanovený cíl)?

Datum: 23.1.2017

Mgr. Martin Nekola, Ph.D.